

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 15Csp/103/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516206065
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2017:2516206065.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 07, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto proti žalovanej: W. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXX/XX, XXX XX K., o zaplatenie 2.053,48 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 367,67 eura a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 367,67 eura od 16.09.2016 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

II. Súd **v r a c i a** žalobcovi súdny poplatok vo výške 15,30 eura.

III. Súd vo zvyšnej časti žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca (spoločnosť: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155) sa žalobou doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 24.10.2016 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 2.053,48 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 16.09.2016 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že medzi ním ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 24.09.2011 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej sa viedol účet č. XXXXXXXX, s dohodnutým úrokom 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec 900,-eur a bola povinná platiť mesačnú splátku 30,-eur. Po skončení príslušného mesiaca žalobca v zmysle zmluvne dohodnutých podmienok vystavil a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch obhajujúci i rozpis transakcií, poplatkov a úrokov, pričom klienti automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti, jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 9.9.2016 nový výpis z bankovej knihy s konečným zostatkom ku dňu 31.8.2016 s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2.053,48 eura.

2. Po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod práv a povinností o ktorých sa koná. Pôvodný žalobca postúpil svoju pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXX na žalobcu, preto súd uznesením č.k. 15Csp/103/2016-27 zo dňa 12.05.2017, právoplatným dňa 24.06.2017 pripustil zmenu na strane žalobcu.

3. Žalovaná sa k doručenej žalobe písomne nevyjadрила.

4. V písomnom podaní zo dňa 25.10.2017 žalobca špecifikoval žalovanú sumu 2.053,48 eura, ktorá pozostáva z istiny 865,08 eura, poplatkov 165,26 eura, štandardného úroku 820,73 eura a sankčného úroku 202,41 eura. Súčasne uviedol, že žalobu berie v časti zaplatenia sumy 367,67 € a prislúchajúcemu úroku z omeškania späť. Čiastočné späťvzatie žaloby nezdôvodnil. Domáhal sa teda zaplatenia sumy 1.685,81 eura a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne z tejto sumy od 16.9.2016 do zaplatenia.

5. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

6. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

7. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

8. Vzhľadom na to, že žalobca využil svoje dispozičné právo a podanú žalobu vzal čiastočne späť, súd v zmysle § 145 ods. 2 CSP konanie v časti uvedenej vo výroku I. tohto rozsudku zastavil. Pretože bola žaloba čiastočne vzatá späť skôr než sa začalo predbežné prejednanie sporu, či pojednávanie vo veci samej a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 CSP, stanovisko žalovanej k čiastočnému späťvzatiu súd s poukazom na § 146 ods. 1 CSP nezisťoval.

9. Podľa § 11 ods. 3 prvá veta zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o súdnych poplatkoch), poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

10. Podľa § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch, okrem poplatku v konaní o rozvod manželstva a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

11. Podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona o súdnych poplatkoch, orgány uvedené v § 3, ktoré sú zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, zašlú bez zbytočného odkladu odpis právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku prevádzkovateľovi systému, ktorý poplatok alebo preplatok vráti najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku; ak orgán štátnej správy súdov alebo orgán prokuratúry nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a prevádzkovateľ systému vráti poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

12. Z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby súd rozhodol aj o vrátení časti súdneho poplatku za podanú žalobu (výrok II.) podľa § 11 ods. 3 a 4 zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, nakoľko konanie bolo čiastočne zastavené, ktorý bude žalobcovi vrátený prostredníctvom príslušného orgánu v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) zákona o súdnych poplatkoch. Súdny poplatok pri žalovanej sume 1.685,81 € predstavuje suma 101,- €, preto súd vrátil rozdiel medzi už zaplateným súdnym poplatkom (pri pôvodne žalovanej sume 2.053,48 €) vo výške 123,- € a výškou súdneho poplatku pri žalovanej sume 1.685,81 € v sume 101,- €, krátený v zmysle § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch o 6,70 € t.j. k vráteniu suma 15,30 € (123 - 101 - 6,70).

13. Súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie, pričom po vyvolaní veci zistil, že sa na pojednávanie nedostavili zástupca žalobcu. Zástupca žalobcu požiadal ospravedlniť svoju neúčast na pojednávaní, súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu, nakoľko jeho účasť na pojednávaní nepovažoval za nevyhnutnú a otvoril

pojednávane (§ 180 „CSP“). Následne určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci (§ 181 ods. 2 CSP).

14. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, listinami: žiadosťou o aktiváciu pôžičkovej karty, obchodnými podmienkami, výpisom z pôžičkovej karty, oznámením o postúpení pohľadávky, vypovedaním zmluvy a zistil tento skutkový stav veci:

15. Z výsluchu žalovanej súd zistil, že čerpala finančné prostriedky, avšak výšku čerpania ani úhrad nevedela uviesť.

16. Dňa 24.09.2011 bola medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. Bratislava, IČO: 31 320 155 ako bankou na jednej strane a žalovanou ako klientkou banky na strane druhej uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní Pôžičkovej karty U. č. XXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“). Na základe tejto zmluvy sa banka zaviazala poskytnúť žalovanej kreditnú platobnú kartu s predschváleným úverovým rámcom 900,-eur, štandardnou mesačnou splátkou 30,-eur a štandardnou úrokovou sadzbou 22,80 % ročne. Zmluva predstavuje formulárové tlačivo banky. Bola formulovaná ako Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty U. (ďalej len „žiadost“), ktorú žalovaná vyplnila. Súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky. Zmluva bola vypovedaná (súčasne vyhlásená predčasná splatnosť) písomnosťou zo dňa 02.11.2013, doručenou žalovanej dňa 13.11.2013.

17. Z výpisu z pôžičkovej karty U. č. XXXXXXXXX zo dňa 9.9.2016 súd zistil, že je vyhotovený za obdobie od 08.01.2012 do 31.08.2016, s úverovým rámcom 900,-eur, štandardnou mesačnou splátkou 30,-eur a štandardnou úrokovou sadzbou 22,80 % ročne. Konečný stav ku dňu 31.08.2016 bol: - 2.053,48 eura. Z výpisu vyplýva, že posledné čerpania finančných prostriedkov bolo zo dňa 02.07.2013 vo výške 1,36 €, následne boli na ľarchu účtované len náklady na vymáhanie, sankčné a štandardné úroky, poplatky.

18. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 18.11.2016 žalobca preukazoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu vo vzťahu k žalovanej pohľadávke zo zmluvy č. XXXXXXXXX.

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 31.05.2014 (ďalej len „Občiansky zákonník“, alebo „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

25. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

27. Vzhľadom na vyššie citované ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. súd ex offo skúmal otázku premlčania nároku žalobcu a dospel k záveru, že nárok žalobcu uplatnený žalobou (v znení po jej čiastočnom späťvzati a zastavení podľa výroku I. tohto rozsudku) v tomto konaní je premlčaný.

28. Čo sa týka vyššie citovaného ustanovenie § 5b zák.č. 250/2007 Z.z., toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offo, t.j. zo zákona, teda aj bez toho, aby sa žalovaná premlčania sama dovoľávala. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv. Ako už bolo uvedené, uvedené ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalobcu. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

29. Z listinných dôkazov súd zistil, že právny predchodca žalobcu žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 24.09.2011 zmluvu o aktivácii pôžičkovej karty U., ktorá bola uzatvorená medzi bankou, ktorá mala postavenie dodávateľa (§ 52 ods. 3 OZ), keďže konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti so žalovanou ako spotrebiteľom (§ 52 ods. 4 OZ), ktorá pri jej uzatváraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (nebolo to žalobcom ani len tvrdené). S poukazom na uvedené je preto potrebné aplikovať spotrebiteľské právo a v rámci neho ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona na ochranu spotrebiteľa. Vychádzajúc z predloženého listinného dôkazu - výpisu z pôžičkovej karty U. možno jednoznačne konštatovať, že žalovaná využila možnosť čerpania peňažných prostriedkov formou schváleného úverového rámca vo výške 900,-€, teda čerpala finančné prostriedky formou úveru (§ 497 Obchodného zákonníka), pričom posledné čerpania finančných prostriedkov žalovanou bolo zo dňa 2.7.2013, po tomto dni už nečerpala žiadne finančné prostriedky, úverový účet bol zaťažovaný len rôznymi poplatkami a úrokmi, až do celkovej výšky 2.053,48 eura. Žalobca, resp. predchodca podal žalobu na súde dňa 24.10.2016. Pokiaľ veriteľ (banka) po skončení príslušného mesiaca vystavila informáciu z informačného systému banky (výpis z bankovej knihy) o obratoch, ktorá obsahovala okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených zo správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého mala povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky, tak ako to uvádzal žalobca v žalobe a pokiaľ žalovaná ani nereklamovala písomne informáciu o obratoch do 15 dní, veriteľ (žalobca, resp. jeho predchodca) mohol už dňa 16.8.2013 podať žalobu na súde o vymáhanie svojej pohľadávky zo zmluvy voči žalovanej, vychádzajúc z posledného čerpania zo dňa 2.7.2013, vystavenia výpisu z bankovej knihy na konci mesiaca (teda 31.7.2013) a lehoty 15 dní (do 15.8.2013) na možnosť reklamácie výpisu žalovanou. Žaloba však bola podaná na súd až dňa 24.10.2016, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby uvedenej v § 101 Občianskeho zákonníka na úspešné vymoženie tohto práva. Táto mu márne uplynula dňa 16.8.2016, a to vo vzťahu k poslednému čerpaniu zo dňa 2.7.2013. Predchádzajúce čerpania (pred 2.7.2013) žalovanou boli premlčanými ešte skôr. Právo žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom je tak premlčané, premlčané právo nemožno veriteľovi priznať v zmysle § 100 Občianskeho zákonníka, keď na premlčanie súd v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. z úradnej povinnosti. Na plynutie premlčacej doby nemalo podľa súdu vplyv formálne vypovedanie zmluvy písomnosťou zo dňa 2.11.2013, za relevantnú skutočnosť súd považoval vedomosť veriteľa o dlhu žalovanej, ktorú zistil z výpisu z bankovej knihy, ktorý vystavoval každý mesiac. Opačným výkladom by nastala situácia, že (hociktorý) veriteľ by z dôvodu predlžovania, resp. určovania si „vo vlastnej réžii“ počiatku premlčacej doby vypovedal zmluvu

(záväzkový vzťah) vždy neskôr za účelom predĺženia si premlčacej doby. Tak žalobca ako i hociktorý iný veriteľ je povinný si „ustrážiť“ premlčanie a včas sa domáhať svojho práva v prípade nedobrovoľného plnenia záväzku zo strany dlžníka včas podanou žalobu na súde.

30. Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offo (z úradnej povinnosti), na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku žalobcu nebolo možné mu uplatnený nárok vo výške 1.685,81 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z tejto sumy od 16.9.2016 do zaplatenia priznať, a preto súd žalobu ako nedôvodnú v tejto časti (vychádzajúc z čiastočného späťvzatia) zamietol (výrok III.). Za premlčané považoval súd aj uplatnené príslušenstvo, nakoľko toto sleduje osud hlavnej pohľadávky, z čoho možno usúdiť, že vedľajší záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

31. Súd ešte dodáva, že aj keď zmluva o (revolvingovom) úvere je zmluvou, ktorá bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka, jedná sa o spotrebiteľský vzťah. Z predložených listín jednoznačne vyplýva, že pri uzatváraní zmluvy právny predchodca žalobcu (ako banka) vystupoval ako právnická osoba, ktorá konala v rámci svojho podnikania, teda vystupoval ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 3 OZ (táto skutočnosť je súdu všeobecne známa) a žalovaná ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda ako spotrebiteľ v zmysle § 52 ods. 4 OZ. Podľa názoru súdu išlo o vzťah strán sporu na základe spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 ods. 1, 3 a 4 OZ. Za spotrebiteľské zmluvy možno označiť zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, teda aj zmluva uzatvorená v prejednávanej spore. Irelevantný je prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva upravuje (či Občiansky zákonník alebo Obchodný zákonník). Z uvedeného treba mať za to, že každá zmluva (bez ohľadu na to podľa akého predpisu bola uzavretá) môže mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, ak spĺňa súčasne jej atribúty. Zmluva uzavretá právnym predchodcom žalobcu a žalovanou v danom spore má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože jej obsah žalovaná nemohla podstatným spôsobom ovplyvniť, keďže tento bol už vopred pripravený, predtlačný.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal (výrok IV.), pričom postupoval v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP a s prihliadnutím na Čl. 17 CSP, s tým, že žalovaná je tou stranou sporu, ktorá má úspech vo veci, keď k tomu záveru súd dospel na základe toho, že žalobca sa pôvodne domáhal zaplatenia sumy 2.053,48 € s príslušenstvom, v časti 367,67 € s príslušenstvom zobral žalobu späť, a to bez uvedenia dôvodu (teda zavinenie na strane žalobcu v zmysle § 256 ods. 1 CSP, čo možno považovať za úspech žalovanej) a vo zvyšnej časti 1.685,81 € s príslušenstvom bola žaloba zamietnutá. Vzhľadom však na to, že žalovanej žiadne preukázateľné trovy v tomto konaní nevznikli, súd prvej inštancie rozhodol, že jej náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku vo výroku II. odvolanie nie je prípustné (§ 357 CSP a contrario).

Proti tomuto rozsudku vo výrokoch I., III. a IV. možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Piešťany, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).